

съвършени наблюдения съ своя **болометъръ**. Болометъра е много чувствителенъ термометъръ, изнамѣренъ отъ самия астрономъ Ланглей, действащъ съ електричество. Чрезъ него той е успѣлъ да измѣри топлината върху Лунната повърхностъ, а сжщо така и топлината на много други небесни тѣла.

Толкова този уредъ е чувствителенъ, че може да измѣри топлината на пламъка на една свѣщъ, 2 и половина километри отдалечена отъ него.

Луната получава всичката си свѣтлина и топлина отъ слънцето. Тя е съвършено студено тѣло и наподобява едно грамадно огледало, което отразява слънчевитѣ лъчи, но въ една ослабена вече форма. Това именно условие, съчетано съ промѣната въ взаимнитѣ положения на слънцето, луната и земята, е причина да има така нареченитѣ фази или промѣни на луната, които всѣки месецъ наблюдаваме.

Обяснение на фазитѣ на луната дава приложената фигура 7, на която сж дадени четиритѣ главни положения на луната: новолуние, първа четвъртъ, пълнолуние и последна четвъртъ.

Когато луната е между насъ и слънцето, ние виждаме нейната неосвѣтена частъ, или по-право, съвсемъ ѝ не виждаме. Това положение на луната се нарича **новолуние**.

Когато Луната се намира пъкъ на противоположната страна на слънцето, ние виждаме само освѣтената ѝ частъ. Това положение на Луната се нарича **пълнолуние**, защото въ такъвъ случай тя показва освѣтенъ цѣлия си дискъ.

Ако погледнемъ на Луната нѣкое време следъ новолунието, когато тя е видима презъ деня, ще забележимъ, че нейната освѣтена страна е западната или дѣсната ѝ частъ. Ако напротивъ, наблюдаваме Луната презъ нѣкое време следъ пълнолунието, ще видимъ че този пътъ освѣтената ѝ частъ е източната,